

Ein Mann, der auf seine Ehre hält, würde, wenn er dieses nicht mit Ehren thun könnte, selbst auf die Ehre, mit den Göttern zusammen in ihrem Wagen zu sitzen, verzichten: Unglück auf Schritt und Tritt wäre ihm lieber.

मानाद्वा यदि वा लोभात्क्रोधाद्वा यदि वा भयात् ।

यो न्यायमन्यथा ब्रूते स याति नरकं नरः ॥ २१८१ ॥

Der Mann fährt zur Hölle, der, sei es aus Hochmuth, aus Habsucht, aus Zorn oder aus Furcht, einen falschen Urtheilsspruch fällt.

मानुषाणां प्रमाणं स्याद्वृत्तिर्वै दशवार्षिकी ।

विहंगानां तिरश्चां च यावदेव समाश्रयः ॥ २१८२ ॥

Bei Menschen entscheidet über den Besitz einer Sache ein zehnjähriger Genuss derselben, Vögeln und Thieren gehört eine Sache nur so lange, als sie sie benutzen.

मानेन रक्ष्यते धान्यं s. nach सत्येन रक्ष्यते.

माने स्नायिनि खण्डिते च वसुनि व्यर्थं प्रयाते ऽर्थिनि

क्षीणे बन्धुजने गते परिजने धष्टे शनैर्यौवने ।

युक्तं केवलमेतदेव सुधियां यज्जङ्गुकन्यापयः-

पूतग्रावगिरीन्द्रकन्दरदरीकुञ्जेषु वासः क्वचित् ॥ २१८३ ॥

Beginnen die Ehren zu schwinden, ist das Vermögen verthan, geht der Bedürftige mit leeren Händen von dannen, sind die Verwandten eingeschmolzen, hat sich die Umgebung weggegeben und ist die Jugend allmählich geschwunden, dann schickt sich nur dieses Eine für Verständige, dass sie ihren Wohnsitz irgendwo auf einem vom Wasser der Gangâ gereinigten Felsen, oder in einer Schlucht des Fürsten der Berge, oder in einer mit Gebüsch überwachsenen Grotte aufschlagen.

माने स्नायिनि s. den vorangehenden Spruch.

मानो दर्पस्वहंकारः कुलपूजा च बन्धुषु ।

दासभृत्यजनेष्वाज्ञा वैधव्येन प्रणश्यति ॥ २१८४ ॥

Selbstgefühl, Uebermuth, Stolz, der Familie erwiesene Ehren von Seiten der Verwandten und Freunde, die Autorität über Selaven und Dienerschaft, Alles geht mit dem Wittwenstande dahin.

मानो वा दर्पो वा विज्ञानं विधमः सुबुद्धिर्वा ।

सर्वं प्रणश्यति समं वित्तविहीनो यदा पुरुषः ॥ २१८५ ॥

2181) PAÑKAT. III, 108.

2182) PAÑKAT. III, 94. Angeblich ein Ausspruch NÂRADA's. Vgl. Spruch 1846.

2183) BHARTṚ. 3, 79 BOHL. 101 HAEB. 72 GALAN. ÇÂRÑG. PADDH. a. स्नायिनि st. स्नायिनि, व्यर्थं und व्यर्थं st. व्यर्थं, ऽर्थिनी. b. क्षी-

पो बन्धुजनो, नष्टे st. धष्टे, शनैरू st. शनैरू. c. विडुषा (d. i. विडुषां) st. सुधियां, पये st. पयः. d. °कुञ्जे निवासः.

2184) PAÑKAT. III, 182. a. मानो द° unsere Verbesserung für मनोद°.

2185) PAÑKAT. V, 3.